

בש"פ 5782/17 - מדינת ישראל נגד תאופיק אבו כשק

בבית המשפט העליון

בש"פ 5782/17

כבוד השופטת ד' ברק-ארז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

תאופיק אבו כשק

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה בתמוז התשע"ז (19.7.2017)

בשם המבקשת: עו"ד מירי קולומבוס

בשם המשיב: עו"ד שמואל פלישמן

החלטה

1. בפני בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 27.7.2017 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 5800-08-16 בבית משפט השלום בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

כתב האישום וההליכים עד כה

2. ביום 3.8.2016 הוגש לבית משפט השלום כתב אישום המייחס למשיב עבירות אלימות כלפי שוטרים. לפי המתואר בכתב האישום, בעקבות מספר דיווחים שהתקבלו במוקד 100 בעניין התנהגות אלימה של המשיב כלפי בת-זוגו הגיעה עמוד 1

למקום מגוריהם ניידת משטרה. השוטרים פתחו בסריקות אחר המשיב, ולבסוף מצאו אותו בחצר של אחד הבתים הסמוכים. המשיב סירב להתלוות אל השוטרים והחל להתפרע בעודו בועט, שורט ונושך את השוטרים, וכן מאיים עליהם, עד הגעתם לתחנת המשטרה. בגין המעשים האמורים יוחסו למשיב בכתב האישום העבירות הבאות: תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 1274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין; והעלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין. בד בבד עם כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

3. מבלי להרחיב יתר על הנדרש אציין כי בית משפט השלום קבע כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב וכן כי קמה עילת מעצר בעניינו. לאחר שהורה על הזמנת תסקירים בעניינו, הורה בית המשפט השלום ביום 30.10.2016 על מעצרו של המשיב במתכונת של פיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו.

4. הדיון הראשון במשפטו של המשיב נקבע ליום 30.11.2016 ובו הוא העלה טענות בעניין חקירת התלונה שהגיש למח"ש ונסבה על אלימות נטענת של שוטרים כלפיו באירוע מושא כתב האישום. בהתאם לכך, נקבע מועד להמשך המשפט לחודש מרץ 2017.

5. בין לבין, ביום 20.2.2017, עזב המשיב את מקום הפיקוח לאחר ששבר את האזיק האלקטרוני שלו, ולא אותר במשך יותר מחודש. בהתאם לכך, הדיון שנקבע לחודש מרץ 2017 לא התקיים במועדו. המדינה הגישה בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המשיב בעקבות הפרות אלה של תנאי המעצר, וביום 18.4.2017 הורה בית משפט השלום על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים נגדו.

6. לאחר שנעצר המשיב פעם נוספת ניתן מענה לכתב האישום, נקבעו מועדים לשמיעת הראיות, ואף תוקן כתב האישום. שמיעתם של עדי תביעה התקיימה בימים 25.6.2017 ו-9.7.2017. לעת הזו, קבוע מועד נוסף לשמיעת הוכחות ליום 17.9.2017.

הבקשה שבפני

7. המדינה טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום, כמו גם האמור בתסקירי המבחן שהוגשו בעניינו, מלמדים על המסוכנות שנשקפת ממנו. בהקשר זה, המדינה מצביעה על הרשעות קודמות של המשיב בגין עבירות אלימות, סמים ורכוש, וכן בגין עבירות נגד שוטרים ועובדי ציבור, אשר בגינן ריצה חמישה מאסרים. המדינה מוסיפה ומצביעה על הקושי לתת אמון במשיב בהתחשב בכך ששבר את האזיק האלקטרוני ונמלט מהמקום שבו היה נתון במעצר במתכונת זו למשך תקופה של למעלה מחודש ימים.

8. בדיון שהתקיים בפני ביום 19.7.2017 הוסיפה וטענה המדינה כי מדובר במשפט פשוט יחסית אשר ניתן היה לצפות להתקדמות מהירה יותר שלו. לשיטתה, העיכוב בקידומו עד כה נבע מאילוציו של בית משפט השלום, וכי מכל מקום, למשיב תרומה משמעותית לקושי הכרוך במעצרו הנמשך, מאחר שהימצאותו מאחורי סורג ובריה נובעת מכך שהפר את תנאי הפיקוח האלקטרוני. בנוסף, המדינה מעריכה שדי יהיה במועד ההוכחות הנוסף לצורך השלמתה של פרשת התביעה, בכפוף לפרקי הזמן שיידרשו לחקירה הנגדית מטעם ההגנה.

9. המשיב טען לעומת זאת כי התמשכות משפטו, יחד עם הזמן הצפוי לסיום ההליך, מחייבים להימנע מהארכת מעצרו מאחורי סורג ובריש בעת הזו. בא-כוחו של המשיב טען כי בנסיבות העניין יש לתת לכך משקל מכריע, חרף הקושי העולה ממחדלו של המשיב מלקיים את צו הפיקוח האלקטרוני. בהקשר זה, בא-כוחו של המשיב הצביע על הלחץ הכלכלי שבו היה נתון המשיב בעת שעזב את מקום המעצר.

10. בא-כוח המשיב אף הטעים כי דחיית מועד התנהלותו של המשפט בשלבים הראשונים נבעה מן הצורך לברר את תלונתו של המשיב, וכי המשיב עודדו עומד על כך שסבל מאלימות מצד השוטרים. הוא אף סבור כי הפגיעה בחירותו של המשיב מתחדדת בשים לב לכך שאם יורשע בסופו של דבר הוא לא צפוי לעונש מאסר ארוך.

דיון והכרעה

11. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל.

12. כידוע, במסגרת דיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי. בכלל זה, יש להביא בחשבון את המסוכנות הנשקפת מהנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לנאשם ונסיבותיה, החשש מפני שיבוש ההליך, חלוף הזמן מאז מעצרו של הנאשם, האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה מתאימה, קצב ניהול ההליך העיקרי, כמו גם זהות הגורם שעליו מוטלת האחריות להימשכות ההליכים (ראו למשל: בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016)). לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים האמורים ואיזנתי ביניהם, אני סבורה כי התמשכות המשפט בעניינו של המשיב אינה עולה בעת הזו לדרגה המצדיקה את שחרורו ממעצר או את המרתו במעצר בפיקוח אלקטרוני. בעניין זה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי של המשיב והתסקיר השלילי בעניינו, ובמיוחד את הפרת האמון החמורה שהתבטאה לא רק בהפרתו של צו הפיקוח האלקטרוני (ראו למשל: בש"פ 8891/09 אקלום נ' מדינת ישראל (12.11.2009); בש"פ 2155/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.03.2016); בש"פ 9566/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (13.12.2016)), אלא גם בהתמשכותה של ההפרה בנסיבות העניין עד למעצרו המחודש של המשיב (ראו למשל: בש"פ 937/10 סמילא נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (11.2.2010)).

13. יחד עם זאת, דומה שטוב תעשה המדינה אם תפנה לבית משפט השלום בבקשה להוסיף מועדי דיונים לבירור המשפט, והכול בכפוף לאילוצי יומנו של בית המשפט.

14. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 27.7.2017 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינו בת"פ 5800-08-16 בבית משפט השלום בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשע"ז (23.7.2017).

ש ו פ ט ת

עמוד 3

